

Charles Patrick Sheffield -roepnaam Patrick- wordt geboren op 21 januari 1921 in Toronto, Ontario. Hij is de zoon van Ira Charles en Mary Sheffield. Het gezin is Presbyteriaans en de voertaal is Engels. De volkstelling in 1931 geeft aan dat, na Patrick, nog een dochter en twee zoons zijn geboren.

Na de verplichte jaren basisonderwijs is Patrick een het werk gegaan.

Als hij zich in Perry Sound, Ontario op 30 juli 1940 aanmeldt voor dienst in het Canades leger vertelt hij dat hij de laatste drie jaren heeft gewerkt als 'axe man'. Voor iemand van zijn leeftijd nogal opmerkelijk.

Het beroep van een axeman of lumberjack had een aantal unieke kenmerken: axe = bijl

- *Seizoensgebonden werk met name in de bosbouw: Het werk vond voornamelijk in de herfst en ijskoude winter plaats. De bevroren ondergrond maakte het makkelijker om de loodzware stammen te verslepen.*
- *Extreme omstandigheden: De mannen leefden maandenlang geïsoleerd in primitieve houten kampen (shantytowns of bunkhouses). Het werk was levensgevaarlijk en ze verbruikten tot wel 7.000 calorieën per dag.*

Ongekeurd wordt Patrick niet ingelijfd. Het keuringrapport vermeldt niet de gegevens die je zou verwachten: een 'boom' van een jonge vent met 'spierballen'. Genoteerd is; lengte; 1,75 m; gewicht: 59 kg; bruine ogen en zwart haar. Een rond litteken op zijn rechterdij wordt genoteerd voor eventuele identificatie. Verder heeft hij enigszins platvoeten.

Het militaire leven begint voor Patrick in Perry Sound, waar hij ingedeeld wordt bij het Algonquin Regiment. Na korte tijd wordt hij overgeplaatst naar Port Arthur, Ontario. Daar belandt hij in april '41 in het hospitaal met waterpokken. Na een week wordt hij ontslagen en mag dan vertrekken naar Camp Shilo, Manitoba, waar een trainingscentrum is voor infanterie en artillerie.

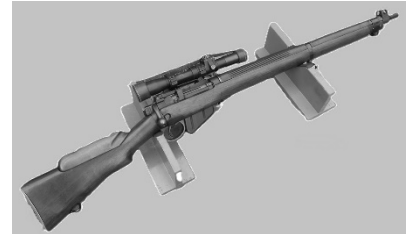
Daar lijkt het Patrick minder goed te bevallen. In zijn dossier staan meerdere notities dat hij AWL is, Absent Without Leave oftewel 'onwettig afwezig'. Opgeteld vier keer, in totaal 27 dagen. Dit betekent dat hij januari '42 een straf moet uitzitten in Chippawa Barracks in Niagara Falls, Ontario.

Begin juni '42 ligt Patrick een week in het hospitaal in Botwood, Newfoundland, met een lichte longontsteking. Het is niet uit te sluiten dat hij hier zijn toekomstige vrouw heeft leren kennen. In januari 1943 vraagt hij toestemming om te trouwen. Beoogde bruid: Alice Bessie Butler uit Botwood, die hij dan circa 5 maanden kent volgens zijn aanvraag. Het wordt hem toegestaan en op 25 januari '43 trouwt hij.

Patrick wordt overgeplaatst naar Camp Debert, Nova Scotia, want zijn oversteek naar het Verenigd Koninkrijk (VK) is al gepland. Op 19 juni '43 komt hij aan. Hij blijft ingedeeld bij de Algonquins.

Op 23 juli '43 krijgt hij bericht dat hij vader is geworden van een zoon, deze heeft de namen Patrick William Wallace gekregen.

Eind januari '44 wordt Patrick tijdelijk administratief ingedeeld bij het Lincoln & Welland Regiment omdat hij aangewezen wordt voor een 'sniper cursus' in Camp Bordon, Hampshire. In hoeverre zijn 'lumberjack' ervaring meespeelde bij deze keuze is onduidelijk, uit te sluiten is het evenmin, ook op de schietbaan moet hij bovengemiddeld gescoord hebben.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog, en met name in 1944, kregen geselecteerde Canadese militairen intensieve sniper- en verkenningscursussen om te voldoen aan de eisen van het Europese slagveld. Tegen 1944 had elk Canadees infanteriebataljon een speciale Scout and Sniper Platoon. De training was extreem zwaar en richtte zich niet alleen op schietvaardigheid, maar vooral op overleving en verkenning.

Tijdens de cursussen in 1944 kregen de Canadezen standaard de Lee-Enfield No. 4 Mk. I (T) uitgereikt. De 'T' stond voor Telescopic. Dit geweer was uitgerust met een No. 32 richtkijker en stond bekend als een van de meest betrouwbare en precieze scherpshuttersgeweren uit de Tweede Wereldoorlog.

Na gekwalificeerd te zijn komt Patrick terug bij de Algonquins. De medaille voor vrijwillige dienstneming wordt hem toegekend met de bijbehorende gesp voor dienst overzee.

De voorbereidingen voor de landing in Normandië lopen. Voor het regiment en Patrick is de oversteek naar het front op 25/26 juli 1944.

Het is opvallend hoe weinig in het dossier van Patrick na de landing nog is vastgelegd. Nog maar twee aantekeningen die ertoe doen: begin maart '45 krijgt hij 9 dagen verlof die hij doorbrengt in het VK. Op 4 mei 1945 volgt dan: 'Killed in Action'. Amper te bevatten dat iemand van een scout peloton alle acties tijdens de opmars van Normandië naar Noordwest-Duitsland overleeft en enkele dagen voor VE-Day (Victory Europe Day) op 8 mei '45 sneuvelt.

De Algonquins stonden meerdere keren in het heetst van de strijd.

Het totale aantal verliezen belopen 1.300 man, waaronder 372 gesneuvelden.

Het dossier van Patrick vermeldt weinig, het oorlogsdagboek van het regiment is duidelijk over de laatste uren van hem in de buurt van Rastede Duitsland.

